

סדר התרת נדרים וקללות

שמעו נא רבותינו. כל נדר. או שבועה. או אסור. או קונם. או חרם. שנדרנו או שנשבענו בהקיץ או בחלום, או שנשבענו בשמות הקדושים שאינם נמחקים. ובשם הוי"ה ברוך הוא. וכל מיני נזירות שקבלנו עלינו ואפלו נזירות שמשון. וכל שום אסור. ואפלו אסור הנאה. שאסרנו עלינו או על אחרים. בכל לשון של אסור. בין בלשון אסור. או חרם או קונם וכל שום קבלה. אפלו של מצוה שקבלנו עלינו. בין בלשון שבועה. בין בלשון נזירות. בין בכל לשון. וגם הנעשה בתקיעת כף. בין כל נדר. ובין כל נדבה. ובין שום מנהג של מצוה שהנהגנו את עצמנו וכל מוצא שפתינו שיצא מפיו. או שנדרנו וגמרנו בלבנו לעשות איזו מצוה מהמצוות. או איזו הנהגה טובה. או איזה דבר טוב שנהגנו שלש פעמים ולא התנינו שיהא זה בלי נדר. הן דבר שעשינו. הן על עצמנו הן על אחרים. הן אותם הידועים לנו. הן אותם שכבר נשכחו ממנו. בכלהו אתחרטנא בהון מעקרא. ושואלים ומבקשים אנחנו ממעלתכם התרה עליהם. כי יראנו פן נכשל ונלכד, חס ושלום, בעון נדרים ושבועות. ונזירות. וחרמות. ואסורין. וקונמות. והסכמות. ואין אנחנו תוהים, חס ושלום, על קיום המעשים הטובים ההם שעשינו. רק אנחנו מתחרטים על קבלת הענינים בלשון נדר. או שבועה. או נזירות. או אסור. או חרם. או קונם. או הסכמה. או קבלה בלב. ומתחרטים אנחנו על זה שלא אמרנו הננו עושים דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב. ולכן אנחנו שואלים התרה בכלהו. ואנחנו מתחרטים על כל הנזכר. בין אם היו המעשים מדברים הנוגעים בממון. בין מדברים הנוגעים בגוף. בין מדברים הנוגעים אל הנשמה. בכלהו אנחנו מתחרטים על לשון נדר ושבועה ונזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרט הנדר. אף דעו נא רבותינו כי אי אפשר לנו לפרטם כי רבים הם. ואין אנחנו מבקשים התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם. על כן יהיו נא בעיניכם כאלו היינו פורטים אותם.

והמתירים משיבים להם בלשון זה, וחוזרים שלוש פעמים:

כלם מתרים לכם. מתרים לכם. מתרים לכם. מחולים לכם. מחולים
לכם. מחולים לכם. שרויים לכם. שרויים לכם. שרויים לכם. אין כאן לא
נדרים. ולא שבועות. ולא קבלות. ולא הסכמות. ולא מנהגים. ולא
נזירות. ולא חרמים. ולא אסורים. ולא קונמות אבל יש כאן מחילה
וסליחה וכפרה. (התירו מעקרן) כשם שהסכימו והתירו
לכם בית דין של מטה. כך יסכימו ויתירו לכם בית דין של מעלה. וסר
עונכם וחטאתכם תכפר.

ואחר כך יאמרו השואלים מודעה זו:

הרי אנחנו מוסרים מודעא לפניכם רבותינו. ואנחנו מבטלים מכאן
ולהבא מה שנקבל עלינו. כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורין
וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב. הן בהקיץ הן בחלום. חוץ
מנדרי תענית בשעת מנחה. ובאם שנשכח לתנאי מודעא הזאת. ונדור
מהיום עוד. מעתה אנחנו מתחרטים עליהם מעקרא. ומתנים עליהם
שיהיו כלם בטלין ומבטלין. לא שרירין ולא קיימין. ולא יהיו חלין כלל
ועקר. בכלהון אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

והמתירים אומרים:

קבלנו מסירת המודעה:

יש השואלים גם מודעה זו, מהגאון חיד"א ז"ל:

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים מוֹדְעָא לְפָנֶיכֶם רַבּוֹתֵינוּ. שְׁכַל מַחֲשָׁבָה רָעָה
וְהִרְהוּר רַע וִרְעוּתָא דְלָבָא. אִם יַעֲלֶה בְּלִבֵּנוּ וּמַחֲנוּ וּבִפְרִט בְּעֵת
הַתַּפִּלָּה. וְתִלְמוּד תּוֹרָה. בְּאַיְזָה צַד וְאִפֵּן שְׂאִינוּ לְכָבוֹד וְרָצוֹן הַבוֹרָא
יִתְבָּרָךְ. מַעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ מִבְּטָלִים אוֹתָן מַחֲשָׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים
וִרְעוּתָא דְלָבָא שֶׁהֵם נֶגֶד רָצוֹן קִדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְשִׁכִּינְתָּהּ. בְּטוֹל גָּמוּר
כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבֵּר. וּמִכָּל שָׁכֵן אִם נִדְבֵר אֵיזָה דְּבוּר רַע וְאַסוּר, מַעֲכָשׁוּ יֵהִיו
הַכֹּל בְּטָלִים וּמִבְּטָלִים. וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מִבְּאָרִים וּמִפְּרָשִׁים בְּאֵר הַיֵּטֵב.
וְאֲנַחְנוּ מְגִלִּים דַּעֲתָנוּ וִרְצוֹנָנוּ בְּכָל לִבֵּנוּ כִּי רְצוֹנָנוּ וּמֵאֲנִינוּ וְכוֹנֵנִתָנוּ לַעֲבֹד
אֶת בּוֹרְאָנוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל. עֲבוּדָה שְׁלֵמָה. עֲבוּדָה
תְּמָה. בְּמַחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה. בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׁמְחָה כְּדַת מֵה
לַעֲשׂוֹת. וְכָל מַחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה שֶׁהֵם נֶגֶד רָצוֹנוּ יִתְבָּרָךְ. מַעֲכָשׁוּ
בְטָלִים וּמִבְּטָלִים כִּי הֵם מֵצֵד יֵצֵר הָרַע וְהַכֹּל הֶבֶל. בְּאִפֵּן שְׁכַל עֲבוּדָתָנוּ
לְבוֹרָא יִתְבָּרָךְ, בְּמַחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה, הַכֹּל הוּא לַעֲשׂוֹת נֶחֱם רוּחַ
לְפָנָיו דּוֹקָא בְּלִי שׁוּם פְּגִיָּה כָּלֵל וְעֶקֶר. וְהַכֹּל הוּא לְשֵׁם יְחִוֵּד קִדְשָׁא בְּרִיָּה
הוּא וְשִׁכִּינְתָּהּ בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמִיו. וְרַחֲמִיו וְדַחֲלִיו. לִיְחֻדָּא שֵׁם י"ה בְּאוֹתִיּוֹת
ו"ה בִּיְחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְדַעֲת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּנוֹ. וּלְדַעֲת רַבֵּנוּ יִצְחָק לּוֹרִיא אֲשֶׁכְנִזִּי. הַמָּקוֹם בְּרַחֲמֵי יַעֲזָרָנוּ
עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

יֵהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וְהַמְתִּירִים אוֹמְרִים:

קִבְּלֵנוּ מִסִּירַת הַמוֹדְעָה:

וְאַחֵר כֵּךְ יֹאמְרוּ הַשּׁוֹאֲלִים:

יֵהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁכַל הַקְּלָלוֹת וְהָאֲרוּרִים
וְהַחֲרָמוֹת וְהַשְׁמָתוֹת שֶׁקָּלְלָנוּ. אוֹ שְׁאָרְרָנוּ. אוֹ שֶׁנִּשְׁבַּעְנוּ. אוֹ שֶׁנִּדְּיָנוּ. אוֹ

שֶׁחֲרַמְנוּ. או שֶׁשְׁמַתְנוּ. אֶת עֲצָמֵנוּ או אֶת אַחֲרֵים אֲשֶׁר מִזְרַע יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה. או אַחֲרֵים שֶׁקָּלְלוּ. או שְׁאָרָיו. או שֶׁחֲרִימוּ. או שֶׁשְׁמַתוֹ אוֹתְנוּ.
או אֶת נָשֵׁינוּ. או אֶת זָרְעֵנוּ. או אֶת בְּנֵי בֵּיתֵנוּ. וּבִפְרֹט אִם עֲבָרְנוּ עַל
אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים דְּבָרִים שְׁבִית דִּין מְנַדִּים עֲלֵיהֶם, חֹס וְשָׁלוֹם, וּפְתַחְנוּ
פִּינוּ לְרָעָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמִים וּבְאָרֶץ.
שָׁאֵל יִשְׁלֹטוּ בָנוּ וְאֵל יַעֲשֵׂה בָנוּ שׁוֹם רָשָׁם. וְכָל הַקְּלָלוֹת יִתְּהַפְּכוּ עֲלֵיכֶם
וְעֲלֵינוּ לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה. כְּדֹכְתִּיב:

וַיִּהְיֶה ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה, כִּי אֶהְיֶה ה' אֱלֹהֶיךָ:

ואחר כך יאמרו התרת קללות זו מהגאון חיד"א ז"ל:

הֲרִי אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים מִמַּעַלְתְּכֶם לְהַתִּיר לָנוּ כָּל קְלָלוֹת וּנְזִיפוֹת וּדְבָרִים
אֲסוּרִים. וְלִבְטֹל עֵין הָרַע הֵן וְכִיוָצָא בָהֶן:

והמתירים אומרים:

מִתָּרִים יִהְיוּ כָּל קְלָלוֹת אֵלוֹת וְשְׁמַתוֹת וְחֲרָמִים וְנִדּוּיִם וְאֲרוּרִים וּנְזִיפוֹת
וּבִטּוּיִים וְכִשְׁפִּים וְכָל דְּבָרִים רָעִים. וְכָל חֲלוּמוֹת רָעִים וּפְתָרוֹנוֹת רָעִים
וּמִסִּירַת דִּין וּפְתֻחוֹן פֶּה לְרָעָה. וְכָל מִינֵי דְבָרִים אֲסוּרִים, וְכָל מִינֵי גִזְרוֹת
קִשּׁוֹת וְרָעוֹת, וְכָל מִינֵי עֵין הָרַע, שֶׁהוֹשְׁמוּ עֲלֵיכֶם או עַל שׁוֹם אֶחָד מִבְּנֵי
בֵּיתְכֶם. וְכֵן קְלָלוֹת שֶׁקָּלְלוּ אֶתְכֶם אַחֲרֵים או שֶׁקָּלְלֶתֶם אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל
אָפֶן שִׁיְהִיָּה. או שְׁנִתְחַיְבֶתֶם שׁוֹם קָלְלָה. או אֲרוּר. או חָרָם. או נִדּוּי. או
נְזִיפָה. או שׁוֹם גִּזְרָה רָעָה בְּאִיזָה צֶד וְאָפֶן שִׁיְהִיָּה. עַל הַכֹּל מַעֲכָשׁוּ
אֲנַחְנוּ מִתִּירִין וּמִבְטָלִים הַכֹּל. וְכָךְ אֲנַחְנוּ אֹמְרִים:

בְּצִרּוֹף וּבְרִשּׁוֹת קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתָהּ. בְּרִשּׁוֹת בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה
וּבְרִשּׁוֹת בֵּית דִּין שֶׁל מָטָה. וּבְרִשּׁוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה. וּבְרִשּׁוֹת
סִנְהֶדְרֵי גְדוּלָה וּבְרִשּׁוֹת סִנְהֶדְרֵי קִטְנָה. מִתְּרִים לָכֶם. מִתְּרִים לָכֶם.
מִתְּרִים לָכֶם. שְׂרִוּיִים לָכֶם. שְׂרִוּיִים לָכֶם. שְׂרִוּיִים לָכֶם. מְחֻלִּים לָכֶם.
מְחֻלִּים לָכֶם. מְחֻלִּים לָכֶם. אֵין כָּאן קִלְלוֹת. אֵין כָּאן אֲלוֹת. אֵין כָּאן
שְׁמִתוֹת. אֵין כָּאן אֲרוּרִים. אֵין כָּאן חֲרָמִים. אֵין כָּאן נְדוּיִים. אֵין כָּאן
נְזִיפוֹת. אֵין כָּאן בְּטוּיִים. אֵין כָּאן כְּשׁוּפִים. אֵין כָּאן פְּתֻחוֹן פֶּה לְרָעָה. אֵין
כָּאן מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים. אֵין כָּאן עֵין הָרַע דְּאֲנָשִׁים. אֵין כָּאן
עֵין הָרַע דְּנָשִׁים. אֵין כָּאן עֵין הָרַע דְּשׁוֹנְאִים וְדֹאוּהָבִים. כָּלָם יִהְיוּ בְּטָלִים
וּמְבַטְלִים וְחֲשׁוּבִים כְּכֹלִי חָרָס הַנֶּשֶׁבֶר וְכֹדֶבֶר שְׂאִין בּוֹ מִמֶּשֶׁ. וְכֹל מִיָּנִי
עֵין הָרַע יוֹסְרוּ מַעֲלִיכֶם וּמַבְתִּיכֶם וַיִּשְׁלְכוּ לְמַצּוֹלוֹת יָם. כְּכַתּוּב:

וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֲרָם. לְמַעַן יָשׁוּב ה' מִחֲרוֹן אַפּוֹ. וְנָתַן לָךְ
רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתְּיָךְ:

אָנָּה ה' הַתְּמַלֵּא רַחֲמִים. וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
מִדּוֹתֶיךָ וַיִּתְּמַתְּקוּ הַדִּינִים, וַיִּזְכֹּר לָנוּ עֲקֻדָּתוֹ שֶׁל יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם
כָּאֵלּוּ אֶפְרוֹ צָבוֹר וּמִנָּח עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ. וְהִבֵּט בְּאֶפְרוֹ לְהַצִּילָנוּ לָנוּ וְלִכְל
יִשְׂרָאֵל מִכָּל רָע. וַתִּבְטַל מַעֲלִינוּ וּמַעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל גַּזְרוֹת קִשּׁוֹת
וְרַעוֹת בְּשֵׁם (קִרְ"ע שֵׁט"ן). וְכִשֵּׁם שְׁמִסְכִּימִים וּמִתִּירִים לָכֶם בֵּית דִּין שֶׁל
מָטָה. כִּי יִסְכִּימוּ וַיִּתִּירוּ לָכֶם בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה. וְכֹל הַקְּלָלוֹת וְחִלּוּמוֹת
רָעִים וּפְתֻרוֹנוֹת רָעִים. וּפְתֻחוֹן פֶּה לְרָעָה וְכֹל גַּזְרוֹת רָעוֹת. כָּלָם
יִתְּהַפְּכוּ עֲלֵיכֶם וְעָלִינוּ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. כְּכַתּוּב:

וְלֹא אָבָה ה' אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיִּהְפֹּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה
לְבִרְכָה, כִּי אָהֲבָה ה' אֱלֹהֶיךָ. וְכַתִּיב:

וְאַתֶּם הַדֹּבְקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשִׁתְךָ. ה' עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: